

— Това е левски скок!

И дружината подела „Левски“, па нарекла бившия дякон — **Васил Левски**, тъй както Стефан добруджанеца бил наречен Караджа (сърна). Васил приел това прозвище и почнал да се подписва: Васил Левски.

И ние отсега нататък ще именуваме карловския дякон и апостол със същото име.

Бунтове в легиона. — **Левски болен.** — Докато легионерите усърдно се обучавали с надежда, че скоро ще настъпи война между Сърбия и Турция, та и те веднага да заминат за България, визеднаж сцената се менява. Княз Михаил се срещнал с унгарския министр граф Андраши, който му дал друг ум и други по-примамливи обещания. Руското покровителство над южното славянство било представено от австрийци и маджари, като опасно за свободата на самите славяни. Михаил променил своите убеждения, уволнил министра Гарашанина, поддръжника на балканската федерация и идеята за югославянско царство била напусната. Българските легионери във военната школа изгубили всяка надежда за близка война и възстание, та се преизпълнили с гняв и негодувание. Те поискали да ги пуснат с оръжие да навлязат в България. Сръбското правителство ги поканило да потърпят още малко. Но имало буйни глави, които не искали да чакат. Правителството помолило Панайот Хитова, като влиятелен войвода, да иде и предума момчетата да не правят безчиние. Ала и това не